

ROMÂNIA
Avocatul Poporului

Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, București
www.avp.ro

Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro
Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: petitii@avp.ro

TRIBUNALUL BRAȘOV

Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal

DOMNULE PREȘEDINTE,

Instituția Avocatul Poporului, cu sediul în str. George Vraca nr. 8, sector 1, mun. București, C.U.I. 9766550, telefon: 021-312.71.01, fax: 021-312.49.21, www.avpoporului.ro, e-mail: avp@avp.ro, reprezentată legal **prin Avocatul Poporului, doamna Renate Weber**,

în numele și pentru petiționara _____, cu domiciliul și adresa aleasă pentru comunicarea actelor de procedură în cauză, în str. _____

_____, **jud. Brașov**, e-mail: _____, identificată prin seria _____, eliberată de _____ în data de _____ și având CNP _____

_____, reprezentată prin curator domnul _____, identificat prin seria nr. _____, eliberată de _____, în data de _____ și având CNP _____

conform Încheierii din data de 11 septembrie 2014, pronunțată în Cameră de consiliu, în dosarul nr. _____ aflat pe rolul Judecătoriei Brașov, rămasă definitivă și executorie, în calitate de reclamantă,

în contradictoriu cu

Unitatea Administrativ Teritorială (U.A.T.) Municipiul Brașov, cu sediul în Bulevardul Eroilor, nr. 8, mun. Brașov, Jud. Brașov, reprezentată legal prin **Primarul Municipiului Brașov, domnul Allen Coliban**, potrivit dispozițiilor art. 96 alin. (1) și art. 109 din Ordonanță de urgență 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, coroborat cu art. 1 alin. (3), art. 11 alin. (1) și (3) și art. 13 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 5 lit. g) din *Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat*, cu modificările și completările ulterioare, aprobată prin *Legea nr. 189/2000 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri*, cu modificările și completările

ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. h) din *Decretul-Lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri*, republicat, cu modificările și completările ulterioare, formulăm prezenta

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

prin care solicităm ca prin hotărârea pe care o veți pronunța să admiteți acțiunea astfel cum a fost formulată și, în consecință:

- să constatați **refuzul nejustificat al U.A.T. Municipiul Brașov privind atribuirea unui loc de veci doamnei** , în calitate de beneficiară a Ordonanței Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, și a Decretului-Lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și, prin urmare,

- să obligați **pârâta la recunoașterea dreptului legitim al reclamantei, prin atribuirea, în mod gratuit, a unui loc de veci** în temeiul art. 5 lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, și ale art. 8 alin. (2) lit. h) din Decretul-Lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

MOTIVE:

I. Scurt istoric al situației de fapt

Prin petițiile înregistrate sub nr. 22859 din 21 august 2023 și nr. 23013 din 22 august 2023, doamna , reprezentată prin curator domnul a sesizat instituția Avocatul Poporului cu solicitarea de a promova o acțiune în contencios administrativ privind obligarea Primăriei Brașov la acordarea în favoarea petentei, cu titlu gratuit, a unui loc de veci, în temeiul art. 5 lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. h) din Decretul-Lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens, doamna și-a exprimat nemulțumirea față de **refuzul nejustificat al Primăriei Brașov de a aproba cererea sa nr. 60279/03.05.2023, prin care a solicitat acordarea, cu titlu gratuit, a unui loc de veci (de înhumare).**

Totodată, reclamanta a arătat că **prin Hotărârea nr. 689 din 10.12.2002**, rămasă definitivă în data de 06.01.2003, Casa Județeană de Pensii Brașov. Comisia pentru aplicarea Legii nr. 189/2000, în baza prevederilor art. 2 alin. (1), coroborat cu art. 5 din acest act normativ, **a stabilit în favoarea doamnei calitatea de beneficiar al Legii nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, drepturile acordându-se începând cu data de 01.08.2002.**

În urma recunoașterii acestui statut Primăria Municipiului Brașov nu a acordat locul de veci reclamantei, deși aceasta este beneficiara dispozițiilor exprese menționate mai sus.

Ulterior, prin adresa înregistrată la Primăria Municipiului Braşov cu nr. 60279/2023, reclamanta a solicitat acordarea în mod efectiv, cu titlu gratuit, a locului de veci a cărei beneficiară este conform legii.

Răspunsul Primăriei Municipiului Braşov. Direcția Tehnică. Serviciul Administrare Patrimoniu și Urbanism Comercial, comunicat prin adresa nr. 60279 din 3 mai 2023, a fost unul negativ, precizându-se că „*Cimitirul Municipal Braşov nu mai are capacitatea fizică pentru atribuirea de locuri de înhumare cu titlu gratuit beneficiarilor Decretului-Lege nr. 118/1990 și Legii nr. 189/2000 și nici nu mai sunt disponibile în prezent, terenuri pentru crearea de noi parcele dedicate beneficiarilor legilor mai sus menționate*”.

II. Demersurile și constatările Avocatului Poporului ca urmare a controlului realizat în cauză

În vederea soluționării petiției formulate de către doamna _____, în temeiul dispozițiilor art. 59 alin. (2) din Constituția României, coroborate cu dispozițiile art. 4 din Legea nr. 35/1997, republicată, au fost întreprinse demersuri la Primăria Municipiului Braşov.

Astfel, prin adresa înregistrată sub nr. 22859/23013/2023 din data de 13 decembrie 2023, instituția Avocatul Poporului s-a adresat Primăriei Municipiului Braşov în vederea reexaminării situației reclamantei, ținând cont de cadrul normativ incident în speță, respectiv, art. 5 lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. h) din Decretul-Lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Prin adresa nr. 1067 din data de 12 ianuarie 2024, Primăria Municipiului Braşov. Direcția Tehnică. Serviciul Administrare Patrimoniu și Urbanism Comercial, ne-a comunicat că cimitirul Municipal Braşov constituie proprietatea Municipiului Braşov – domeniul public și prin **Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Braşov nr. 165/2018 s-a aprobat efectuarea de către societatea RIAL S.R.L. Braşov a repartizării locurilor de veci/înhumare, atribuite în mod gratuit în parcelele special amenajate, situate în Cimitirul Municipal Braşov, către beneficiarii de drept.**

De asemenea, se mai precizează că, prin adresa nr. 7426/2022, Primăria Municipiului Braşov a fost informată de către societatea RIAL S.R.L. Braşov că „*Cimitirul Municipal Braşov nu mai are capacitatea fizică pentru atribuirea de locuri de înhumare cu titlu gratuit beneficiarilor Decretului-Lege nr. 118/1990 și a Legii nr. 189/2000 și nici nu mai sunt disponibile în prezent, terenuri pentru crearea de noi parcele dedicate beneficiarilor legilor mai sus menționate*”.

Prin aceeași adresă, Primăria Municipiului Braşov mai arată că „*având în vedere numărul crescut (aproximativ 80) al cererilor care ne-au fost adresate de beneficiarii Decretului-lege și a Legii nr. 189/2000 care nu au putut fi soluționate favorabil din considerentul menționat anterior, municipalitatea a început demersurile pentru identificarea unui teren care să îndeplinească condițiile legale, tehnice, de mediu, pretabil pentru înființarea unui noi cimitir.*”

În consecință, având în vedere răspunsul Primăria Municipiului Braşov, care precizează că reclamanta a făcut dovada calității de beneficiară a Ordonanței Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale Decretului-Lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, **încă din data de 01.08.2002 (respectiv de aproape 22 de ani) apreciem că neacordarea locului de veci cuvenit în conformitate cu dispozițiile exprese ale legii constituie refuz nejustificat și abuziv al autorității**

administrative locale în acest sens, în acord cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

III. Argumentele de drept aduse în susținerea cererii de chemare în judecată, formulată de către Avocatul Poporului, în numele și pentru doamna

Apreciem că analiza concretă, în contextul particular al cauzei, relevă că refuzul U.A.T. Municipiului Brașov de a-i atribui, cu titlu gratuit, un loc de veci reclamantei motivat de faptul că nu mai sunt terenuri disponibile pentru beneficiarii Decretului-Lege nr. 118/1990 și ai Ordonanței Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, în condițiile indicate, **constituie un refuz nejustificat de soluționare a cererii**, în accepțiunea art. 2 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens, în jurisprudența sa¹, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că potrivit art.2 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, refuzul nejustificat de a soluționa o cerere este „*exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane*”, excesul de putere fiind definit în art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare ca fiind: „*exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor*”.

Din interpretarea prevederilor legale precitate rezultă că atunci când are de analizat caracterul justificat sau nejustificat al refuzului de rezolvare a unei cereri, instanța de contencios administrativ nu se limitează la un control de legalitate formală, ci trebuie să evalueze **conduita autorității din perspectiva scopului legii, printr-o interpretare rațională a acesteia**, pentru că principiul proporționalității măsurilor administrative individuale în raport cu interesul public ocrotit impune ca actele administrative să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru a atinge scopul urmărit, astfel ca inconvenientele cauzate particularului să nu fie excesiv de împovărătoare, disproporționate în raport cu scopurile vizate (a se vedea, în acest sens și Hotărârea din 24 mai 2005, parag. 96, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza *Buzescu c. României*).

Raportând exigențele jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție la conduita autorității publice emitente a actului administrativ criticat, constatăm că refuzul pârâtei de a acorda locul de veci conform legii este nelegal întrucât exercitarea dreptului de apreciere de către autoritățile administrație publice pârâte au drept consecință încălcarea dreptului reclamantei prevăzut de dispozițiile exprese ale Decretului-Lege nr. 118/1990, cu modificările și completările ulterioare și ale Ordonanței Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, așa cum a fost stabilit la nivel jurisprudențial, pentru a constitui un refuz nejustificat, **două condiții esențiale trebuie să fie îndeplinite: în primul rând**, este necesară existența unei comunicări exprese a autorității publice cu privire la cerere, și, **în al doilea rând**, refuzul trebuie să rezulte dintr-un exces de putere, respectiv, să fie emis prin încălcarea competenței prevăzute de lege sau **prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor**.

În ceea ce privește prima condiție, în speță, refuzul de a i se atribui reclamantei un loc de înhumare, cu titlu gratuit, i-a fost comunicat, în mod explicit, prin adresa nr. 60279 din 3 mai 2023,

¹ Decizia nr. 718/2014, pronunțată în Ședința publică de la 14 februarie 2014, de către Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție

emisă de către Primăria Municipiului Braşov. Direcția Tehnică. Serviciul Administrare Patrimoniu și Urbanism Comercial.

Referitor la cea de-a doua condiție, refuzul pârâtei înfrânge dreptul reclamantei, reglementat prin art. 5 lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia: **„Persoanele prevăzute la art. 1, 3 și 3¹ vor beneficia de prevederile prezentei ordonanțe cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost depusă cererea și de următoarele drepturi: g) acordarea, la cerere, cu titlu gratuit, a unui loc de veci”**.

Din analiza cadrului legislativ reiese că din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, titlul actului fiind de: **„Ordonanță privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice”**.

Prin articolul unic devenit art. 1 din Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, s-au stabilit categoriile de persoane care beneficiază de prevederile acestei ordonanțe, iar prin art. 2 - art. 6 sunt reglementate drepturile de care beneficiază aceste persoane: indemnizații anuale, lunare, asistență medicală și medicamente gratuite, transport local, călătorii anual pe calea ferată, tratament într-o stațiune balneo-climaterică, scutiri taxe, prioritate la instalarea unui post telefonic, **acordarea gratuită a unui loc de veci**.

De asemenea, prin art. 7 al Legii nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, este stabilită **procedura de urmat pentru stabilirea și plata drepturilor prevăzute de ordonanță**, autoritatea competentă și componența acesteia, termenul și locul depunerii cererilor, modul de lucru, termenul de soluționare a cererilor, tipul de act emis în procedura respectivă, calea de atac, termenul și instanța competentă material.

Așadar, cu privire la solicitarea reclamantei de a i se acorda, cu titlu gratuit, un loc de veci, singurele condiții pentru valorificarea acestui drept sunt: cererea din partea persoanei și dovada că aceasta este beneficiară a Decretului-Lege nr. 118/1990 și a Ordonanței Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, ambele condiții fiind îndeplinite în cazul reclamantei.

Din formularea textului menționat la art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că drepturile astfel prevăzute se cuvin în mod implicit beneficiarilor, în temeiul dispozițiilor legale menționate. Prin urmare, **autoritățile locale sunt obligate să atribuie aceste locuri de veci cu titlu gratuit persoanelor care au acest drept, nefiind lăsată la aprecierea autorităților posibilitatea acordării**.

Totodată, potrivit art. 8 alin. (2) lit. h) din Decretul-Lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, prevede că **„persoanele aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 vor beneficia de următoarele drepturi: [...] h) acordarea la cerere, cu titlu gratuit, a unui loc de veci”**.

În consecință, prin refuzul de a-i acorda un loc de veci în perioada indicată, respectiv cea începând cu data de 01.08.2002 și până în prezent, cu titlu gratuit, autoritatea administrativă locală a împiedicat-o pe reclamantă să dobândească, în sens juridic, dreptul său prevăzut la art. 5 lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. h) din Decretul-Lege nr. 118/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Mai mult, apreciem că susținerile Primăriei mun. Brașov în acest sens potrivit cărora Cimitirul Municipiului Brașov nu mai dispune de capacitate fizică pentru atribuirea de locuri de înhumare, cu titlu gratuit, beneficiarilor Decretului-Lege nr. 118/1990 și ai Ordonanței Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, și nici nu mai sunt disponibile în prezent terenuri pentru crearea de noi parcele dedicate beneficiarilor legilor mai sus menționate, **nu reprezintă o justificare suficientă, având în vedere perioada îndelungată (de aproximativ 22 de ani)**, în care această autoritate a invocat aceste motive pentru neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege și considerăm că aceasta reprezintă o imixtiune nepermisă în privința voinței legiuitorului, ceea ce conduce, în opinia noastră, la existența unui refuz nejustificat de soluționare a cererii formulate de către reclamantă.

Așadar, deși administrația, în speță, organele executive, are o anumită libertate de apreciere, totuși și **acest drept de apreciere se manifestă în interiorul limitelor stabilite de lege**, iar instanțele de contencios administrativ au competența de a aprecia în ce măsură administrația, prin actele supuse cenzurii jurisdicționale, a stabilit corect un raport de proporționalitate între măsurile concret stabilite și scopul legii; în cazul în care constată o disproporție între cele două, instanța urmează a anula actul administrativ și a dispune luarea măsurilor pe care le implică anularea actului.

În acest context menționăm condițiile exercitării puterii discreționare a autorității publice care au fost definite în Recomandarea R (80) 2 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei. Aceasta prevede ca principiu al exercitării puterii discreționare faptul că: *„O autoritate administrativă, în exercitarea puterii discreționare [...] 4. Menține un echilibru rezonabil între orice efect advers pe care decizia l-ar putea avea asupra drepturilor, libertăților sau intereselor persoanelor și scopul pentru care este emis”*.

În plus, Cimitirul Municipal Brașov se află în proprietatea Municipiului Brașov, prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Brașov nr. 97 din data de 3 aprilie 2002, având ca obiect aprobarea Regulamentului privind administrarea cimitirelor de pe raza municipiului Brașov, la art. 3, stabilindu-se că, **Primarul municipiului Brașov și administratorii cimitirelor vor asigura ducerea la îndeplinire a respectivei hotărâri**.

Ca atare, considerăm că invocarea de către pârâtă a lipsei resurselor necesare, în speță, a terenului din Cimitirul Municipal Brașov pentru a justifica neacordarea locului de veci cu titlu gratuit, se realizează cu exces de putere, în sensul art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin încălcarea dreptului reclamantei prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, și Decretului-Lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, apreciem că autoritatea nu se poate prevala de o imposibilitate obiectivă de executare, dacă această imposibilitate nu a fost constatată în cadrul unei proceduri judecătorești sau administrative, opozabile creditorului obligației. **Simpla adresă prin care reclamanta este informată de pârâtă de imposibilitatea executării nu constituie un motiv de exonerare a răspunderii Primăriei Brașov, mai ales, având în vedere perioada îndelungată, de aproape 22 de ani, în care autoritatea locală nu și-a îndeplinit obligația prevăzută în mod expres prin lege.**

Altfel spus, statul prin organele administrației publice locale nu poate opune reclamantei o neexecutare a obligației stabilite în mod expres prin lege. În acest sens, considerăm că Municipalitatea Brașov nu se poate sustrage de la îndeplinirea obligației față de reclamantă prin invocarea propriei sale inacțiuni constând în omiterea rezervării unui număr suficient de locuri de veci pentru beneficiarii legilor speciale, mai sus precizate.

Prin urmare, considerăm că lipsa alocării fondurilor și celorlalte resurse necesare acordării respectivelor drepturi nu reprezintă o cauză aptă să înlăture executarea obligației. Astfel, motivele invocate de pârâtă nu au determinat imposibilitatea obiectivă de executare a obligației, existând posibilitatea realizării unor demersuri juridice și administrative alternative în vederea asigurării locurilor de veci necesare acordării dreptului ce face obiectul prezentei cauzei.

A accepta interpretarea Municipality Brașov potrivit căreia, nu se acordă locuri de veci cu titlul gratuit deoarece nu mai sunt disponibile terenuri pentru crearea de noi parcele dedicate beneficiarilor menționați de lege, ar lăsa fără efect dispozițiile art. 5 lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. h) din Decretul-Lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Raportat la aspectele invocate mai sus și temeiul de drept invocat, vă rugăm să constatați că refuzul de soluționare al cererii reclamantei este unul abuziv și nejustificat, în sensul dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, vă rugăm ca în situația în care veți constata **refuzul nejustificat al U.A.T. Municipiul Brașov privind atribuirea unui loc de veci doamnei** , în calitate de beneficiară conform legii, să obligați autoritatea administrativă la recunoașterea dreptului legitim al reclamantei, prin atribuirea, în mod gratuit, a unui loc de veci, în conformitate cu art. 5 lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. h) din Decretul-Lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

În concluzie, având în vedere motivele expuse mai sus, **vă rugăm să admiteți cererea de chemare în judecată astfel cum a fost formulată.**

IV. Aspecte privind citarea părților și comunicarea actelor de procedură

În ceea ce privește aplicarea prevederilor art. 1 alin. (3) ultima teză din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, facem următoarele **precizări**:

Procedura de citare în acest dosar se va efectua **exclusiv față de doamna** **cu domiciliul în mun.** , **jud. Brașov**, reprezentată prin curator domnul în conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. (3) teza ultimă din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, care dispun în mod expres că petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate: *„Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiționarul nu își însușește acțiunea formulată de Avocatul Poporului la primul termen de judecată, instanța de contencios administrativ anulează cererea”*.

În drept,

Înțelegem să întemeiem cererea de chemare în judecată în temeiul art. 15 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, art. 1 alin. (3), art. 11 alin. (1) și (3) și art. 13 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 5 lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. h) din Decretul-Lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Probe,

În dovedirea celor susținute în cererea de chemare în judecată, **solicităm încuviințarea administrării probei cu înscrisuri**, pe care o considerăm pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei, precum și de orice alt mijloc de probă admis de lege, care se va dovedi necesar, util și pertinent în prezenta cauză.

În susținerea cererii, în cadrul probei cu înscrisuri, **anexăm în copie certificată, următoarele înscrisuri:**

1. Încheierea din data de 11 septembrie 2014, pronunțată în Cameră de consiliu, în dosarul nr. _____ aflat pe rolul Judecătoriei Brașov, rămasă definitivă și executorie;
2. Petiția înregistrată sub nr. 22859 din 21 august 2023 la instituția Avocatul Poporului;
3. Petiția înregistrată sub nr. 23013 din 22 august 2023 la instituția Avocatul Poporului;
4. Adresa înregistrată sub nr. 22859/23013/2023 din data de 13 decembrie 2023, transmisă de către instituția Avocatul Poporului către Primăria Municipiului Brașov;
5. Adresa înregistrată sub nr. 1067 din data de 12 ianuarie 2024 transmisă de către Primăria Municipiului Brașov către instituția Avocatului Poporului.

Solicităm judecarea prezentei cauze și în lipsa noastră, în temeiul art.223 alin. (3) coroborat cu art. 411 alin. (1) pct. 2 teza finală din Codul de procedură civilă.

Depunem prezenta cerere de chemare în judecată în două (2) exemplare, în original, împreună cu înscrisurile anexate, în copie certificată, unul pentru instanță și unul pentru comunicare către pârâtă.

Avocatul Poporului,

Renate WEBER

DOMNULUI PREȘEDINTE AL TRIBUNALUL BRAȘOV